

اهمیت استراتژی برای من

رابطه ی من با استراتژیم به گونه ای است که نمی دانم من او را ساخته و نوشته ام یا او مرا. کلمه ی مقدس استراتژی برای من وزنی همسنگ با دین دارد. گویی قرار است خودم برای خودم مکتب و آیین زندگی نازل کنم.

استراتژی برای من مجموعه ای قوانین خشک و بزدلانه معاملاتی مثل رعایت وزن سهم ها در سبد سهام نیست. استراتژی معاملاتی من حتی در مورد ساعت خواب، افرادی که باید ببینم و نبنیم، تلفن هایی که باید جواب بدهم و ندهم، کتاب هایی که باید بخوانم، چیزهایی که باید یاد بگیرم و حتی در مورد موسیقی که باید گوش بدهم، حرف می زند.

استراتژی مجموعه قوانین و ار داتی نیست که کسی برایتان دیکته کند و شما کورکورانه پیروی کنید. بلکه استراتژی پاسخ شما به این سوال است: چگونه معامله گر بهتری شوم.

در واقع استراتژی نقشه ی راه بین شما ” الان ” و شما در ” آینده ” است. ” متعهد ماندن به استراتژی ” قطعا عبارت غلطی است زیرا، استراتژی آینه ای از شخصیت خودتان است. استراتژی چیزی است که باعث می شود از زندگی حرفه ای خود لذت ببرید.

استراتژی تنها یک سپر تدافعی در برابر حوادث دائمی بیرونی نیست. استراتژی یعنی فهم حوادث بیرونی و در شرایط حال و واکنش مناسب نشان دادن به آنها.

استراتژی یعنی رقص با ریتم تغییرات. کارکرد استراتژی در ساعات کاری بورس نیست بلکه تمام ۲۴ ساعت را در بر می گیرد.

کلمه فرهنگ را بقدری بخوردمان دادن که تبدیل به کلیشه ای بی معنا شده است ولی، به معنای کلمه استراتژی مقوله ای فرهنگی است. یعنی اینکه چگونه کودکی خود را سپری کردید، اینکه اجداد شما چگونه گذران عمر و تحصیل مال کرده اند، اینکه فرزند چندم خانواده اید و از چه شهری هستید، بر استراتژی شما تاثیر گذار است.

اینکه چقدر معتقدید سرنوشت تان دست خودتان است یا اینکه چقدر از اعماق وجودتان باور دارید می توانید بهتر شوید، بر استراتژی شما موثر است. استراتژی فقط تشکیل پورتفوی نیست. استراتژی برنامه ی مدون برای عالی شدن است. برنامه ای که هر چند وقت یکبار باز نگری می شود.

استراتژی موضوعی مافوق سوال سخیف ” چی بخرم؟ ” است. استراتژی یعنی لذت بردن از بازار لذت بردن از تک تک ثانیه هایی که صرف جنگ برای بهتر شدن می شود.

نیازی نیست ساعت ها در غار تنهایی سلوک کنید تا استراتژی بنویسید. او همین لحظه وجود دارد. شکل گرفته است. احتمالا چند ضربه ای چکش هم خورده است. کافی است توجه کنید. اندکی بهش فکر کنید و خیلی ساده با خود بیاندیشید که دقیقا در این لحظه چه کنم که اندکی بهتر شوم.

امام علی می گوید: ” خود شناسی، خدا شناسی است ”

خودتان رو بشناسید. از خودتان لذت ببرید. خودتان را تشویق کنید و بجای فقط فکر کردن به پول از دائم بهتر شدن لذت ببرید. باور کنید این لذت، لذیذ تر از کسب سود های شانسی است.

نویسنده: کامیار فراهانی/انتشار: فراچارت

